

faaet og endnu for Tiden faae Betalingen. Jeg frygter ogsaa for, at denne Nedsættelse af Diæt-Pengene ikke alene vilde gjøre, at vedkommende Tiendecommissairer ikke blive tilstrækkelig skadesløsholdte for deres Arbejde, da deres Godtgjørelse vist kun bliver meget ringe, naar de ikke ville misbruge den Leilighed, de ville have til at beregne sig yderligere Diæt-Penge end nødvendigt; — men det forekommer mig ogsaa, at det vil have noget Ubehageligt for Tiendecommissairerne, at deres Arbejde sættes saa dybt, og at de ikke taxeres ved Siden af andre Mand, som de i alle Henseender kunne staae i Sammenligning med, og det er derfor et Spørgsmaal, om det vil have nogen velgjørende Indvirkning paa Tiendeafsløsnings Fremme og dens Fremme paa tilbørlig Maade. Det er ogsaa af et æret Medlem, som selv er Tiendecommissair, udtalt, at han troer, at netop, dersom der skulde blive flere Tiendecommissions-Forretninger, end der hidtil have været, saa vil det være meget besværligt. Det er ikke saa meget Beføringerne, han derved har taget Hensyn til, som til den Besværlighed, som er forbunden med de forøgede Forretninger, og han meente, at dette kunde afhjælpes ved, at man fik flere Tiende-Commissioner. Jeg finder det imidlertid meget betænkeligt, at vi bestikke flere Tiende-Commissioner. Man har nu Tiende-Commissionairer, som, saavidt jeg har haft Leilighed til at erfare, udføre deres Forretninger med samvittighedsfuld Omhu, saa at der ikke er indløbet andre Klager over dem, end man altid maa vente, at der vil finde Sted i Sager, hvorunder der skal udjevnes Interessers, som staae skarpt imod hinanden, og hvor Afgjørelsen ikke kan findes ved faste urofskelige Regler, som ligesom kunne anvendes derpaa, men maa søges ved Hjælp af en rigtig Opfattelse af de individuelle Tilfælde. Hvis der nu vælges flere Tiendecommissairer, og maaskee en vist bestemt Retning fik Indflydelse paa disse Tiendecommissairers Valg, saa troer jeg, at Forretningernes Paalidelighed kunde lide derunder. Jeg finder derfor megen Betænkelighed ved det foreliggende Forslag, ligesom jeg ikke kan nægte, at det i det Hele er betænkeligt nu at gaae ind paa Ændringsforslag, der ikke staae i nøie Forbindelse med

selve Lovudkastet, og som høre ind under Forhandling, der nu aldeles ikke have fundet Sted under Sagens Bearbejdelse i Udvalget, og kun foreløbigt ere berørte her under Sagens foregaaende Behandling.

Ordføreren: Jeg maa paa Udvalgets Vegne ganske henstille, hvorvidt Forsamlingen vil gaae ind paa dette Ændringsforslag. Det forekommer mig at have nogen Betænkelighed at gjøre det saaledes, som jeg tidligere har anført. Iøvrigt troer jeg, at, hvis det skulde tiltale Thinget i sin Realitet, behøvede det nogen Ændring i Formen; thi, saaledes som det foreligger, synes det mig, at man let deraf kan uddrage den Slutning, at Tiendecommissionerne i andre Tilfælde end de Dage, de tilbringe paa Reiser og Møder ved Aastedet, skulde tillægges 3 Rbd.; der staaer nemlig, at de skulde have daglig 2 Rbd. „for de Dage, de tilbringe paa Reiser og Møder ved Aastedet“, og altsaa kunde man deraf uddrage den Slutning, at det i andre Tilfælde skulde blive ved det Gamle. Men, hvis Thinget billiger Tanken i Forslaget, kunde dette jo rettes ved den 3die Behandling.

Stampe: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det ved en Cancellskrivelse — jeg erindrer ikke af hvad Aar — er bestemt, at Tiendecommissairerne ikke maae tage Betaling for de Dage, de arbejde paa Afendelser eller Beregninger hjemme, og at der altsaa kun kan være Spørgsmaal om de Dage, de møde paa Aastedet eller tilbringe paa Reiser; det er kun de Dage, for hvilke de tilkomme Diæter, og det er udtrykt i Ændringsforslaget, og jeg mener altsaa, at det godt i den Form, hvori det foreligger, kan antages.

Nyholm: Jeg skal blot tillade mig den ene Bemærkning, naar min høitærede Sidemand (Orsted) har meent, at Tiendecommissairerne ikke ville finde sig skadesløsholdte ved den lavere Betaling, som de ville faae, i Sammenligning med Landvæsenscommissairer, at i Regelen ville disse Tiendecommissairer ved deres Forretninger tilbringe flere Dage paa eet Sted, og derved mener jeg ogsaa, der kunde være en Grund, der talte for, at de lode sig nøie med lavere Diæter end andre lignende Embedsmænd, hvorfor jeg ogsaa troer, at